

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

<https://www.tci-thaijo.org/index.php/edkkuj>

ดำเนินการวารสารโดย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ICFS Model)

The Development of an English Teaching Model to Promote English Communication Skills of Mathayom 3 Students (ICFS Model)

ศิรินารถ ผาจิรวัดชาติ

Sirinart Phajirawattanachat

โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลย 1 (เหมืองแบ่งวิทยาคม)

Loei Provincial Administrative Organization School 1 (Muang Baeng Witthayakhom)

Received: March 18, 2025 Revised: March 27, 2025 Accepted: March 30, 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ 2) สร้างและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) ทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษฯ และ 4) ประเมินรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษฯ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ในโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลย 1 (เหมืองแบ่งวิทยาคม) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 24 คน งานวิจัยนี้ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (R&D) เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด 2) รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเรียกว่า "ICFS Model" ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอน มี 4 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 นำเสนอเนื้อหาใหม่ (Introducing New Content : I) ขั้นที่ 2 ฝึกปฏิบัติ (Controlled practice : C) ขั้นที่ 3 ชื่อนำเสนอผลงาน (Free Practice : F) ขั้นที่ 4 สรุปสรุป (Summary : S) ผู้เชี่ยวชาญประเมินว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 82.25/81.04 ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7111 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการสื่อสารผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนในระดับมากที่สุด 4) ผู้ทรงคุณวุฒิรับรองว่ารูปแบบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด สรุปได้ว่า รูปแบบการสอน ICFS Model มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียน

คำสำคัญ : การพัฒนา, รูปแบบการสอน, การสื่อสารภาษาอังกฤษ

Abstract

This research aimed to 1) study the current state and desirable conditions, 2) design and develop an English teaching model to enhance communication skills of Mathayomsuksa 3 (Grade 9) students, 3) implement the developed English teaching model, and 4) evaluate the model. The target group consisted of 24 students from Mathayomsuksa 3/3 in the first semester of the 2022 academic year at Loei Provincial Administrative Organization School 1 (Muang Baeng Witthayakhom). The research employed a Research and Development (R&D) methodology. Research instruments included lesson plans, English communication skills assessment, and satisfaction questionnaires. The findings revealed that: 1) The current state of English teaching was at a moderate level, while the desirable conditions were at the highest level; 2) The developed teaching model, named "ICFS Model," comprised four main components: principles, objectives, instructional process, and assessment. The instructional process consisted of four stages: Introducing New Content (I), Controlled Practice (C), Free Practice (F), and Summary (S). Experts evaluated the model as having the highest level of appropriateness; 3) The implementation results showed an efficiency (E1/E2) of 82.25/81.04 with an effectiveness index of 0.7111. Students achieved learning outcomes and communication skills above the 80% criterion and expressed the highest level of satisfaction with the teaching model 4) The model was validated by experts as having the highest level of appropriateness. In conclusion, the ICFS Model demonstrated effectiveness in developing students' English communication skills.

Keyword: Development, teaching style, English communication

■ บทนำ

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 ทำให้โลกเข้าสู่ "สังคมความรู้" ที่มนุษย์ต้องปรับตัวและยกระดับสมรรถนะของตน ทักษะที่สำคัญที่สุดคือทักษะการเรียนรู้ (Learning Skills) โดยเฉพาะทักษะความเป็นนานาชาติ (Internationalization Skill) อันเป็นความสามารถในการดำรงชีวิตในสังคมที่เชื่อมโยงกัน เข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม และมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล (Charoensettasilp, 2017)) ภาษาอังกฤษยังคงเป็นภาษากลางของโลกสำหรับการติดต่อสื่อสารในด้านการศึกษา ธุรกิจ การลงทุน การท่องเที่ยว และการใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงเป็นภาษาหลักในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จนได้รับการนิยามว่าเป็นภาษานานาชาติ (International language) หรือภาษาสากล (Global language) โดยมีกว่า 50 ประเทศทั่วโลกประกาศใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ (Boonyoprakorn, 2022) ทักษะการสื่อสารประกอบด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยทักษะการพูดมีความจำเป็นและสำคัญมากที่สุดในการเรียนภาษาต่างประเทศ เนื่องจากในชีวิตประจำวัน ผู้พูดต้องสามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันจึงควรให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง

Ministry of Education (2017) เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทย จึงกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถสื่อสารได้ เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร ช่วยพัฒนาความเข้าใจตนเองและผู้อื่น รวมถึงเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้กว้างขวางขึ้น (Ministry of Education, 2017) นอกจากนี้สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปแนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช

2551 จากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยกำหนดคุณภาพผู้เรียนตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสภายุโรป (CEFR) (Ministry of Education, 2017) ผู้วิจัยเห็นว่าการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนเนื้อหาเป็นรูปแบบที่เหมาะสม เนื่องจากทักษะและความรู้บางอย่างสามารถใช้งานได้กับหลากหลายสาขาวิชาในหลายภาษา (Coyle, Hood and Marsh, 2010) แม้นักเรียนไทยจะได้รับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมานาน แต่ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง สาเหตุสำคัญคือการจัดการเรียนรู้ที่เน้นโครงสร้างกฎเกณฑ์ทางภาษามากกว่าการใช้ภาษาในการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจและแรงจูงใจในการเรียน เกิดเจตคติแง่ลบต่อวิชาภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (National Institute of Educational Testing Service, 2020) พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในระดับต่ำ สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น Chai-ngam et al. (2018) ได้สำรวจปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-3) โดยการระดมสมองของชุมชนเรียนรู้ทางวิชาชีพครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 18 โรงเรียนในจังหวัดขอนแก่น พบ 5 ปัญหาสำคัญ ได้แก่ นักเรียนมีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดี ไม่รู้คำศัพท์พื้นฐาน นักเรียนไม่สนใจเรียน ไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก ไม่สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง และขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ นอกจากนี้ จากการสำรวจทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีปัญหาด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมากที่สุดเมื่อเทียบกับทักษะการฟัง การอ่านและการเขียน (Yomyao, 2018) โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ต้องสื่อสารกับเจ้าของภาษาหรือในสถานการณ์จริง นักเรียนมักเกิดความไม่มั่นใจและหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

การสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (Content and Language Integrated Learning - CLIL) เป็นแนวทางที่มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาที่สอง โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน มีองค์ประกอบ 4 ด้าน (4Cs) คือ เนื้อหา (Content) การสื่อสาร (Communication) กระบวนการคิด (Cognition) และวัฒนธรรม (Culture) (Coyle, Hood and Marsh, 2010) โดยบูรณาการหลากหลายเทคนิควิธีการสอน เช่น การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) กลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading for Comprehension Strategies) และการช่วยเหลือของครู (Scaffolding) เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาการ (Brinton and Stoller, 2008)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีปัญหาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง และขาดโอกาสในการฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องปรับรูปแบบให้เหมาะสมกับผู้เรียน กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และเจตคติที่ดี เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดความเชื่อมั่นในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ การที่ผู้เรียนจะมีความเชื่อมั่นในการสื่อสารได้นั้น ต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองและมีทักษะการสื่อสารเป็นองค์ประกอบร่วมกัน (Branden, 1983) Ministry of Education (2018) ได้ดำเนินการพัฒนาการเรียนรู้อตามแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ 1) กำหนดกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษา (CEFR) 2) พัฒนาส่งเสริมตามแนวทางการสอนภาษา 3) กรอบอ้างอิงมาตรฐานสากลในการพัฒนา 4) พัฒนาครูให้มีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ 5) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะการพูดซึ่งเป็นปัญหาหลักของนักเรียนในระดับชั้นนี้ และเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ศึกษามากที่สุด และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

■ คำถามการวิจัย

1. การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นอย่างไร และอยู่ในระดับใด
2. การสร้างและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีองค์ประกอบอะไรบ้าง
3. การทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับใด
4. การประเมินและรับรองรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอย่างไร และมีความเหมาะสมในระดับใด

■ วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
4. เพื่อประเมินและรับรองรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

■ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เป็นแนวคิดที่มีรากฐานมาจากสาขาจิตวิทยา ภาษาศาสตร์ สังคมวิทยา และมานุษยวิทยา โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง Ministry of Education (2017) ซึ่งมีหลักการสำคัญ 1) เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่าการเรียนรู้เฉพาะโครงสร้างหรือไวยากรณ์ 2) จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟัง ไปสู่การพูด การอ่าน และการเขียน 3) ให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) ควบคู่กับความถูกต้อง (Accuracy) 4) ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด 5) ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย นอกจากนี้องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร โดย Canale และ Swain (1980) ได้เสนอองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ดังนี้ 1) ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (Grammatical competence) ความสามารถในการใช้โครงสร้างประโยค คำศัพท์ และหน่วยเสียงของภาษาได้อย่างถูกต้อง 2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic competence) การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบททางสังคม เข้าใจบทบาทของคู่สนทนา และหน้าที่ของการ

ปฏิสัมพันธ์ทางภาษา 3) ความสามารถด้านความเข้าใจในระดับข้อความ (Discourse competence) ความสามารถในการเรียบเรียงคำพูด วลี เพื่อสร้างเนื้อหาที่มีความหมายและเชื่อมโยงกัน 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic competence) ทักษะในการใช้กลวิธีต่างๆ เช่น การถอดความ การพูดซ้ำ การพูดอ้อม เพื่อให้การสื่อสารราบรื่นและมีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (Littlewood, 2002; Duff, 2014) มีดังนี้ 1) ผู้เรียนต้องรู้เป้าหมายของการเรียนรู้ เพื่อให้เรียนภาษาอย่างมีทิศทาง 2) บูรณาการทักษะทางภาษาหลายด้านในกิจกรรมเดียวกัน 3) จัดกิจกรรมที่เลียนแบบสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน 4) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างหลากหลายและเพียงพอ 5) สร้างบรรยากาศที่ผู้เรียนไม่ต้องกลัวการใช้ภาษาผิด 6) ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์จริง โดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์และการฝึกปฏิบัติ โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำและสนับสนุน

หลักการและแนวการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีหลักการสำคัญที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย Ministry of Education (2017) ระบุว่าควรสอนให้เกิดการเรียนรู้และเจตคติที่ดี ใช้เนื้อหาที่สอดคล้องกับชีวิตจริง ใช้กิจกรรมทางภาษาเป็นเครื่องมือฝึก ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และเน้นทักษะรวมมากกว่าทักษะเดี่ยว จุดเน้นหลักคือการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในตัวภาษาควบคู่กับการฝึกทักษะแบบบูรณาการผ่านประสบการณ์การสื่อสารที่หลากหลาย โดยไม่เคร่งครัดต่อข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์มากเกินไป Siliang & Manokham (2021) เสนอให้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดในการเรียนภาษา จัดบริบททางภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาเป็นสื่อการสอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้ภาษาด้วยตนเอง และจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนด้วยกัน Littlewood (1981) เน้นว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญกับหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบ Morrow (1981) กำหนดหลักการสำคัญ 5 ประการคือ (1) มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน (2) ให้ความสำคัญกับความสามารถโดยรวมมากกว่ารายละเอียด (3) กระบวนการสำคัญกว่าเนื้อหา ซึ่งประกอบด้วย การหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) การมีทางเลือก (Choice) และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) (4) เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และ (5) ไม่เคร่งครัดกับข้อผิดพลาดเล็กน้อย Nunan (1991) เสนอลักษณะสำคัญ 5 ประการในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ (1) เน้นการเรียนรู้ผ่านปฏิสัมพันธ์ (2) ใช้เอกสารจากต้นฉบับจริง (3) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง (4) ให้ความสำคัญกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน และ (5) เชื่อมโยงการเรียนรู้ในห้องเรียนกับกิจกรรมนอกห้องเรียน ขณะที่ Widdowson (1992) มองว่าการสอนภาษาตามแนวสื่อสารเป็นการแสวงหาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ไม่ใช่เพียงความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ Richards (2006) เน้นว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารควรมุ่งให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ใช้สื่อที่เชื่อถือได้ และไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เล็กน้อยทันที เพื่อให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงผ่านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับสื่อ ผู้เรียนกับผู้สอน หรือผู้เรียนกับผู้คนนอกห้องเรียน โดยคำนึงถึงบริบททางภาษาศาสตร์และสังคม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การวัดและประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

การวัดและประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมักแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบหลัก คือ ความถูกต้องเหมาะสมในการใช้ภาษา (ด้านการออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์) และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (ความรวดเร็วและประสิทธิภาพในการสื่อสาร) นอกจากนี้ยังมีการประเมินในภาพรวมตามระดับความสามารถตั้งแต่ขั้นต่ำไปจนถึงดีมาก Kaeothaisong (2022) สรุปเกณฑ์การทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็น 3 ด้าน คือ 1) ความถูกต้อง (accuracy) ครอบคลุมไวยากรณ์ คำศัพท์ และการออกเสียง 2) ความคล่องแคล่ว (fluency) ซึ่งมีความสำคัญเท่ากับ

ความถูกต้อง 3) ความสามารถในการพูด (speaking performance) คือความสามารถในการตอบตรงประเด็น ครอบคลุมข้อคำถาม ชัดเจน และมั่นใจในการสื่อสาร Kaeothaisong (2022) กล่าวว่า การทดสอบความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารทำได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ การพูดสด การบันทึกเสียง การทำงานร่วมกัน การบรรยาย การเล่าเรื่อง การโต้เถียง การแสดงบทบาทสมมติ และการอภิปราย ซึ่งผู้สอนต้องเลือกวิธีการทดสอบที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนและสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอน Macalister (2010) ระบุว่า การทดสอบประเมินผลเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสอนและพัฒนาหลักสูตร โดยมีเป้าหมายเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนมากน้อยเพียงใด ข้อมูลควรมุ่งเน้นทั้งผู้เรียนและรายวิชาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ดีขึ้น Rose and Galloway (2019) เน้นว่าการทดสอบภาษาที่ดีควรให้ความสำคัญกับความเข้าใจในการใช้ภาษามากกว่าความเข้าใจในรูปแบบหรือจำนวนเนื้อหาทางภาษา Richards (2017) ให้ความเห็นว่า กระบวนการประเมินเป็นกรอบสำหรับจัดระเบียบ ควบคุม และกำหนดทิศทางการสอน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหรือปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ช่วยรักษาคุณภาพและประสิทธิภาพของหลักสูตร Anchunda and Kaewurai (2020) ได้ออกแบบวิธีการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ 4 สถานการณ์ ได้แก่ 1) การอธิบายรูปภาพ 2) บทสนทนาหรือการสนทนา 3) การสัมภาษณ์ 4) การแสดงบทบาทสมมติ จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การทดสอบความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารควรวัดการนำความรู้ภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและคล่องแคล่วในลักษณะภาพรวม โดยผู้สอนเลือกวิธีการทดสอบที่เหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอน

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การสื่อสารมีความสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในบริบทการเรียนการสอนปัจจุบันที่เน้นการพูดเป็นสำคัญ นักการศึกษาทั้งไทยและต่างประเทศได้ให้ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษไว้หลากหลาย มุมมอง Inthra (2020) มองว่าทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในการทำงาน เหนือกว่าทักษะอื่นๆ เช่น การใช้เทคโนโลยี การบริหารจัดการ การทำงานเป็นทีม หรือการคิดวิเคราะห์ องค์การส่วนใหญ่จึงต้องการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดี ซึ่งจะเปิดโอกาสในการสื่อสารกับผู้คนจากหลากหลายประเทศ และสนับสนุนการทำงานในต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอาชีพด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ ในขณะที่ Sangkhawasi (2021) อธิบายว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกและความคิด ที่ทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ต้องการสื่อสารผ่านน้ำเสียง กิริยาท่าทาง และภาษา และ Taylor (1983) กล่าวว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นความสามารถของบุคคลที่จะใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ซึ่งเป็นการติดต่อสื่อสารที่เป็นธรรมชาติ ผู้สื่อสารต้องรู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์และวิธีการนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ความถูกต้องเป็นเพียงส่วนหนึ่งของความสามารถในการสื่อสารเท่านั้น ผู้เรียนต้องมีโอกาสสื่อสารในสถานการณ์จริงที่หลากหลาย นอกจากนี้ Pillar (2004) เพิ่มเติมว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ คือความสามารถที่จะใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งต้องสามารถปรับภาษาให้เหมาะสมกับผู้สนทนา จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการรับสารและส่งสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องเหมาะสม รู้จักนำไวยากรณ์ไปใช้อย่างถูกต้องในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้สึก สามารถปรับใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้สนทนาและบริบททางสังคมปัจจุบัน

การจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่มีอยู่เดิมมาปรับใช้ พร้อมกับเรียนรู้รูปแบบภาษา คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ใหม่ๆ เพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักการศึกษาได้เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารไว้ดังนี้ Makphanit (2019) เสนอว่า การจัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการฟังต้องคำนึงถึงหลายปัจจัย ได้แก่ การมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาและทักษะการสื่อสาร มีความรู้ด้านการออกเสียง ความหมาย และกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ เนื้อหาต้องมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น เน้นบทสนทนาที่ไม่เป็นทางการก่อนบทสนทนาที่เป็นทางการ และเป็นตัวอย่างการใช้ภาษาจริงในชีวิตประจำวัน ภายใต้บรรยากาศการเรียนที่ไม่เครียด Kaeophetchabutra & Prasansap (2022) แบ่งการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการฟังเป็น

2 ลักษณะ คือ 1) กิจกรรมการฟังเพื่อการรับรู้ เช่น การฟังความแตกต่างของเสียงสระหรือพยัญชนะ และระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค และ 2) กิจกรรมการฟังเพื่อความเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ กิจกรรมก่อนการฟัง กิจกรรมระหว่างการฟัง และกิจกรรมหลังการฟัง Willis (1996) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นก่อนปฏิบัติ (Pre-task) เป็นขั้นเตรียมความพร้อม ผู้สอนคัดเลือกหัวข้อที่เหมาะสม เตรียมตัวอย่างงาน อธิบายคำศัพท์ โครงสร้างทางภาษา และชี้แจงเป้าหมายในการทำกิจกรรม ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) แบ่งเป็นการดำเนินงานปฏิบัติ โดยผู้สอนสังเกตการณ์อยู่ห่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้พยายามทำงานด้วยตนเอง ขั้นการเรียนรู้รูปแบบภาษา (Language focus) ประกอบด้วยขั้นวิเคราะห์ภาษาและขั้นฝึกปฏิบัติ จากที่กล่าวมาสรุปว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาด้วยตนเอง สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นขณะทำกิจกรรม ทำให้ตระหนักถึงประโยชน์ของสิ่งที่เรียนและเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายซึ่งผู้วิจัยได้นำหลักการของ Willis (1996) ที่แบ่งแบ่งขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นก่อนปฏิบัติ (Pre-task) กิจกรรม ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) และขั้นการเรียนรู้รูปแบบภาษา (Language focus)

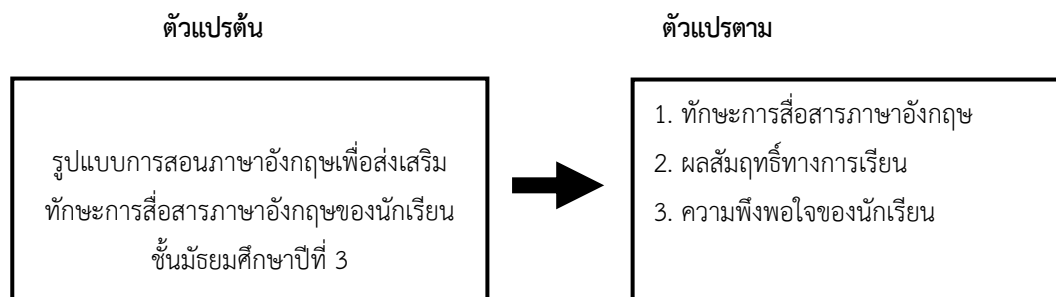
การวัดและประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ โดย Makphanit (2019) ได้แบ่งองค์ประกอบประเมินการพูดสื่อสารเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ความคล่อง ซึ่งหมายถึงความราบรื่นและความต่อเนื่องในการพูด 2) ความเข้าใจ คือความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ 3) ปริมาณของข้อมูลสื่อสารได้ 4) คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร และ 5) ความพยายามในการสื่อสาร สอดคล้องกับ Harris (1988) ที่กล่าวว่า ความสามารถในการพูดเกิดจากการนำองค์ประกอบ 5 ประการมาใช้ในการกระบวนการพูด ได้แก่ 1) การออกเสียง ซึ่งรวมถึงการออกเสียงสระ พยัญชนะ การเน้นเสียง ระดับเสียงสูงต่ำ และจังหวะการพูด 2) โครงสร้างไวยากรณ์ 3) การใช้คำศัพท์ 4) ความคล่องแคล่ว และ 5) ความเข้าใจ นอกจากนี้ Harris ยังได้นำองค์ประกอบเหล่านี้มาพัฒนาเป็นเกณฑ์การให้คะแนนโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ระดับต่ำสุดถึงระดับสูงสุด เพื่อประเมินความสามารถในแต่ละด้าน ดังนี้ 1) ความคล่องแคล่ว ตั้งแต่พูดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อจนไม่สามารถสนทนาได้ ไปจนถึงพูดได้ทุกหัวข้ออย่างสบายและราบรื่นเหมือนเจ้าของภาษา 2) ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ตั้งแต่ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดเลย ไปจนถึงเข้าใจที่พูดทั้งหมด 3) ปริมาณของข้อความในการสื่อสาร ตั้งแต่ไม่นำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเลย ไปจนถึงนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดทั้งหมด 4) คุณภาพของข้อความ ตั้งแต่พูดไม่ถูกต้องเลย ไปจนถึงพูดถูกต้องทั้งหมด 5) สำเนียง ตั้งแต่ออกเสียงผิดจนผู้ฟังไม่เข้าใจบ่อยครั้ง ไปจนถึงออกเสียงเหมือนเจ้าของภาษา 6) ความพยายามในการสื่อสาร ตั้งแต่หยุดเงียบเป็นเวลานานโดยไม่พยายามพูด ไปจนถึงพยายามเป็นพิเศษที่จะสื่อสารทั้งทางวาจาและท่าทาง ด้วยเหตุนี้การวัดและประเมินทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ทราบถึงความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน และนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนที่เหมาะสม การใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารในการสอนสามารถพัฒนาความสามารถทางการพูดได้อย่างเป็นรูปธรรม และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

จากการศึกษาเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า การสอนโดยการใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูด การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการสื่อสารและการส่งเสริมการใช้ภาษา เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความสามารถทางภาษาได้อย่างชัดเจน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงกว่าการสอนโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร

กรอบแนวคิดการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพ

ภาพที่ 1. กรอบแนวคิดการวิจัย

■ วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) ผู้วิจัยได้แบ่งตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระยะที่ 2 เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระยะที่ 3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยประยุกต์ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One-Group Pretest-Posttest) และระยะที่ 4 เพื่อประเมินและรับรองรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยแสดงดังภาพนี้

ผู้เข้าร่วมการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ในโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลย 1 (เหมืองแบ่งวิทยาคม) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 24 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ มีการใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ 1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร** มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) 2) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ มีการใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ 1) แบบประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ 2) แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับรูปแบบการสอน สำหรับผู้เชี่ยวชาญ ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ มีการใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร จำนวน 10 แผน ที่พัฒนามาตามรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 นำเสนอเนื้อหาใหม่ (Introducing New Content) ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Controlled Practice) ขั้นที่ 3 ขั้นนำเสนอผลงาน (Free Practice) ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป (Summary) 2) แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ แบ่งเป็นแบบปรนัย 30

ข้อ และอัตรา 10 ข้อ ครอบคลุมทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยประยุกต์จากเกณฑ์การประเมินของ Harris (1988) และMakphanit (2019) ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ความคล่องแคล่ว ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ปริมาณของข้อความในการสื่อสาร คุณภาพของข้อความ และสำเนียง กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นระดับคุณภาพ 5 ระดับ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ครอบคลุมด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และประโยชน์ที่ได้รับ ระยะที่ 4 การประเมินและรับรองรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ มีการใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ 1) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการสอน สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการสอนในด้านต่างๆ 2) แบบบันทึกผลการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ใช้บันทึกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงรูปแบบการสอนให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

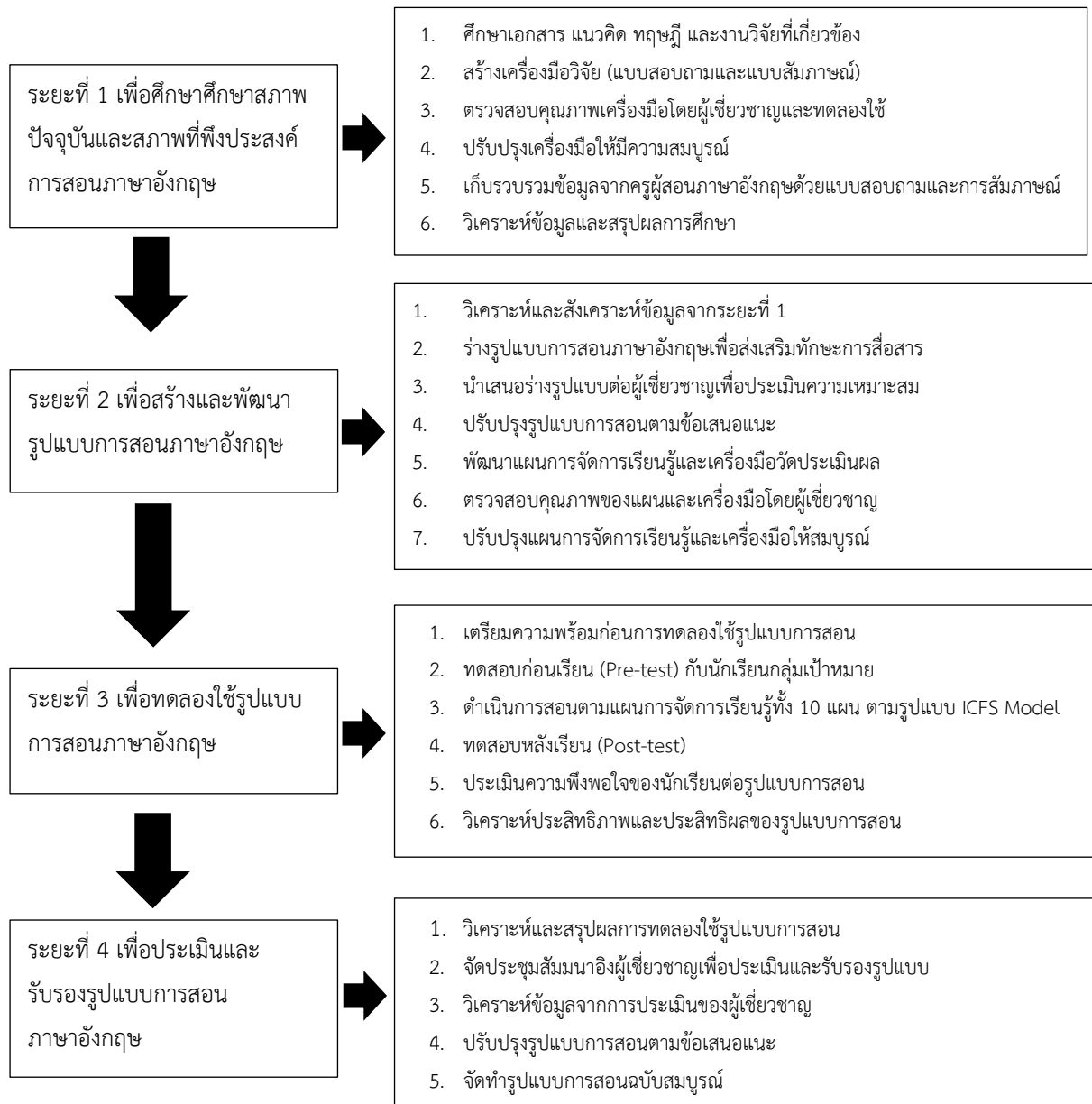
การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ 1. ขออนหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้อำนวยการโรงเรียน 2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน 3. ดำเนินการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร 4. รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ 1. นำข้อมูลจากระยะที่ 1 มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร 2. นำร่างรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสม 3. ปรับปรุงรูปแบบการสอนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 4. พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น จำนวน 10 แผน และนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้อง 5. พัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจ และนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพ ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ 1. ขออนหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้รูปแบบการสอนถึงผู้อำนวยการ 2. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นทั้ง 10 แผน กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย 4. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน 5. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการสอน ระยะที่ 4 การประเมินและรับรองรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ 1. นำผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนมาวิเคราะห์และสรุปผล 2. จัดประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อประเมินและรับรองรูปแบบการสอน 3. ปรับปรุงรูปแบบการสอนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ 1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 2. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอในรูปแบบความเรียง ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ 1. วิเคราะห์ความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสอนโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายเช่นเดียวกับระยะที่ 1 2. วิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับรูปแบบการสอนโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง

(IOC) ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ 1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนตามเกณฑ์ E_1/E_2 (80/80) 2. วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของรูปแบบการสอน 3. วิเคราะห์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน และวิเคราะห์จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้ค่าร้อยละ 4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายเช่นเดียวกับระยะที่ 1 ระยะที่ 4 การประเมินและรับรองรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ 1. วิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการสอนโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายเช่นเดียวกับระยะที่ 1 2. วิเคราะห์ข้อมูลจากการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ภาพที่ 2. แสดงกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research & Development)

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

ผลการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลปรากฏดังตารางนี้

ตารางที่ 1

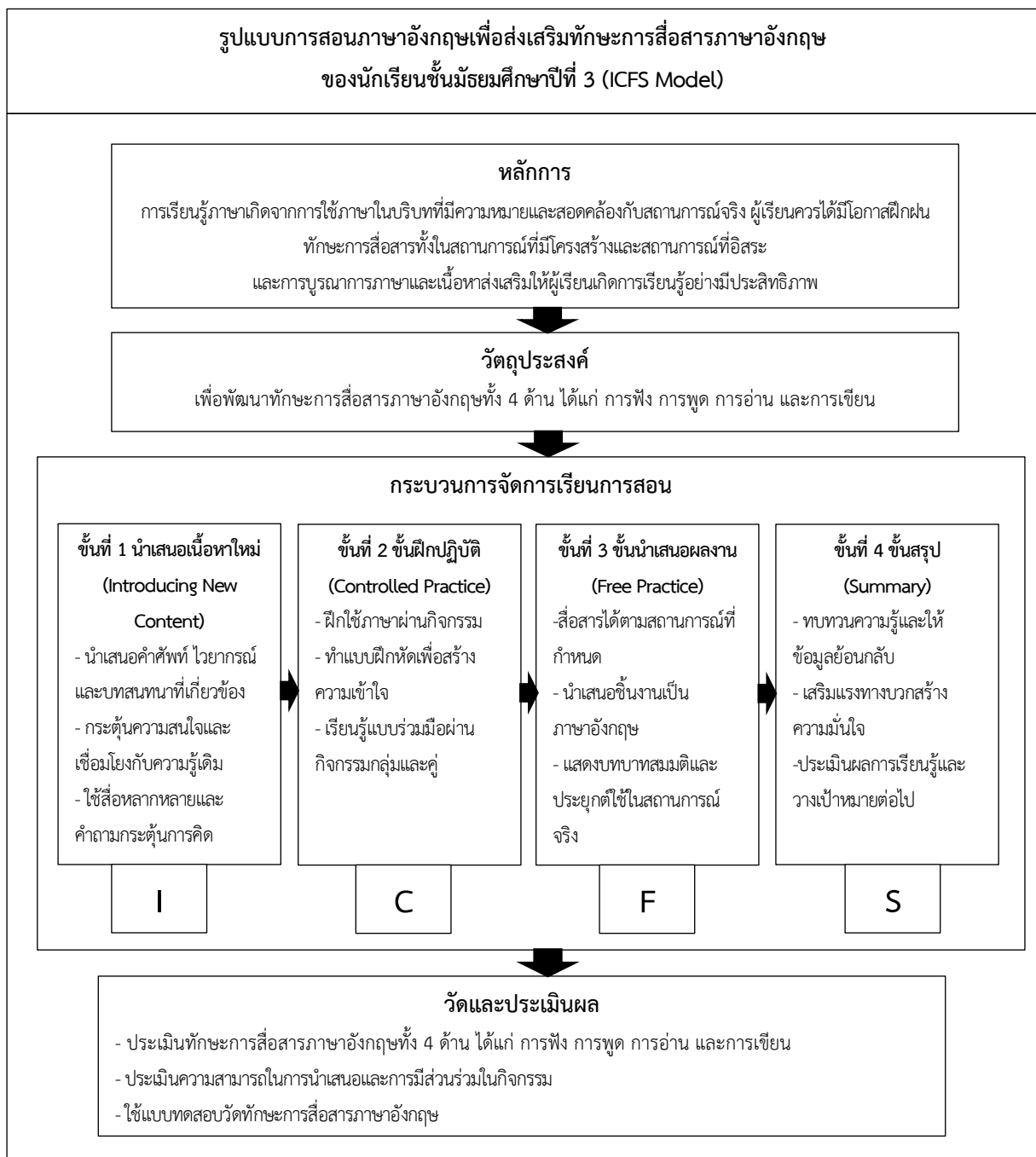
ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	วางแผนการเรียนการสอนร่วมกับผู้เรียน	3.00	0.71	ปานกลาง	4.80	0.45	มากที่สุด
2	ใช้กลยุทธ์การเรียนการสอนเพื่อขับเคลื่อนให้กิจกรรมการเรียนการสอนประสบความสำเร็จ	3.60	1.14	มาก	4.40	0.89	มาก
3	สอนให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	2.60	0.89	ปานกลาง	4.60	0.55	มากที่สุด
4	สอนให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการคิด	2.40	1.14	ปานกลาง	4.80	0.45	มากที่สุด
5	สอนให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการสื่อสาร	3.40	1.82	ปานกลาง	4.40	0.55	มาก
6	สอนให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการแก้ปัญหา	3.20	0.45	ปานกลาง	4.60	0.55	มากที่สุด
7	สอนให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	3.00	1.00	ปานกลาง	5.00	0.00	มากที่สุด
8	ส่งเสริมให้ผู้เรียนปรับและเปลี่ยนความรู้เดิมและกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ใหม่	3.20	0.45	ปานกลาง	5.00	0.00	มากที่สุด
9	ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง	3.40	0.89	ปานกลาง	4.80	0.45	มากที่สุด
10	ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักวิธีสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาความรู้เดิมกับเนื้อหาใหม่ ๆ จนเกิดความรู้ใหม่ขึ้นในสมอง	3.60	1.14	มาก	4.60	0.55	มากที่สุด
11	ใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนการสอน	3.40	1.34	ปานกลาง	5.00	0.00	มากที่สุด
12	ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการศึกษาของตน	2.60	0.89	ปานกลาง	5.00	0.00	มากที่สุด

ข้อ	ข้อความถาม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
13	ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำเสนอผลการเรียนรู้โดยใช้หลักการคิดวิเคราะห์ได้อย่างเหมาะสม	3.00	1.41	ปานกลาง	4.80	0.45	มากที่สุด
14	ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	3.60	0.89	มาก	4.60	0.55	มากที่สุด
15	ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักทำงานเป็นกลุ่มเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์	3.00	1.58	ปานกลาง	5.00	0.00	มากที่สุด
16	การประเมินการเรียนรู้ก่อนเรียน	2.40	0.89	ปานกลาง	4.60	0.89	มากที่สุด
17	ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนระหว่างเรียน	3.20	0.45	ปานกลาง	4.40	0.89	มาก
18	ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังเรียน	3.00	1.22	ปานกลาง	4.80	0.45	มากที่สุด
19	การนำผลการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนระหว่างเรียนมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้	4.40	0.89	มาก	4.40	0.89	มาก
20	การนำผลการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังเรียนมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้	3.40	0.55	ปานกลาง	4.40	0.89	มาก
รวม		3.17	0.99	ปานกลาง	4.70	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูที่มีต่อสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลย ๑ (เหมืองแบ่งวิทยาคม) พบว่า สภาพปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.99) และผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.46)

2. ผลการสร้างและพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และได้มีการประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบรูปแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอน และ 4) การวัดและการประเมินผล โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและ ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนการสอน 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 practice ขั้นนำเสนอ/แนะนำเนื้อหาใหม่ (Introducing New Content) ขั้นที่ 2 ฝึกปฏิบัติ (Controlled ขั้นที่ 3 นำเสนอผลงาน (Free Practice) ขั้นที่ 4 สรุป (Summary) หรือเรียกว่า ICFS Model : Introducing New Content, Controlled practice, Free Practice, Summary โดยแสดงขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนการสอนดังภาพที่

ภาพที่ 3. แสดงรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ICFS Model)

จากภาพที่ 3 แสดงถึงองค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอน และ 4) การวัดและการประเมินผล ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยเริ่มจากขั้น Introducing New Content (I) ที่ครูใช้สื่อมัลติมีเดีย บัตรคำ และคลิปวิดีโอเพื่อนำเสนอคำศัพท์และโครงสร้างประโยคใหม่ ขณะที่นักเรียนฝึกออกเสียงและเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเนื้อหาใหม่ต่อมาในขั้น Controlled Practice (C) ครูจัดเตรียมใบงานและแบบฝึกหัดที่มีโครงสร้างชัดเจน คอยให้คำแนะนำและแก้ไขข้อผิดพลาด ขณะที่นักเรียนฝึกทักษะผ่านกิจกรรมคู่และกลุ่มตามแบบที่กำหนด นักเรียนจะฝึกอ่านบทสนทนาและทำใบงานเดิมคำเกี่ยวกับการบอกทิศทางขั้น Free Practice (F) เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างอิสระผ่าน

สถานการณ์จำลองและการแสดงบทบาทสมมติ โดยครูสร้างบรรยากาศที่ปลอดภัยในการใช้ภาษา เช่น ให้นักเรียนจัดทำคลิปวิดีโอสารคดีทางในสถานการณ์จริงหรือจัดกิจกรรมใช้ภาษาอังกฤษในการให้คำแนะนำเส้นทาง ขั้นสุดท้าย Summary (S) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปประเด็นสำคัญ ครูให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงบวกและแก้ไขข้อผิดพลาดที่พบบ่อย ขณะที่นักเรียนประเมินตนเองและสะท้อนการเรียนรู้ ซึ่งประสิทธิภาพของรูปแบบ ICFS Model เห็นได้จากการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอนที่บูรณาการทักษะทั้ง 4 ด้าน สร้างความมั่นใจ ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ และเน้นการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทั้งในด้านความคล่องแคล่วความสามารถในการสื่อสาร และคุณภาพของการใช้ภาษา

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จำนวน นักเรียน	ประสิทธิภาพกระบวนการ (270)			ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (40)		
	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ
24	329	1.02	82.25	32.42	1.36	81.04
ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอน (E_1 / E_2) = 82.25/81.04						

จากตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากจำนวนนักเรียน 24 คน พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอน (E_1 / E_2) = 82.25/81.04

ตารางที่ 2

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จำนวน นักเรียน	Pre-test			Post-test			E.I.
	คะแนน	$\bar{x}$	S.D.	คะแนน	$\bar{x}$	S.D.	
24	40	13.75	1.96	40	32.42	1.36	0.7111

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.7111 หรือมีค่าความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 71.11 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3.

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จำนวนนักเรียน	คะแนนการประเมิน				คะแนนเฉลี่ย		จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80	
24	คะแนน	คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80	สูงสุด	ต่ำสุด	คะแนน	ร้อยละ	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ
	40	32	40	28	778	81.04	22	81.48

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนจำนวน 24 คนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 จำนวน 22 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 81.48 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ นักเรียนร้อยละ 80 มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

ตารางที่ 4

ผลการวิเคราะห์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จำนวนนักเรียนทั้งหมด (คน)	คะแนนการประเมิน				คะแนนเฉลี่ย		จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80	
	เต็ม	คะแนนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80	สูงสุด	ต่ำสุด	คะแนน	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
24	20	16	20	13	392	81.67	23	85.19

จากตารางที่ 4 แสดงถึง ผลการวิเคราะห์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจำนวน 24 คน ที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 23 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 85.19 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ นักเรียนร้อยละ 80 มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

ตารางที่ 5

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจ

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		μ	σ	แปลผล
1	ด้านเนื้อหา	4.68	0.61	มากที่สุด
2	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.78	0.46	มากที่สุด
3	ด้านครูผู้สอน	4.77	0.78	มากที่สุด
4	ด้านการวัดและประเมินผล	4.73	0.65	มากที่สุด
สรุปรวม		4.74	0.63	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณารายด้านจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน รองลงมาได้ด้านด้านครูผู้สอน รองลงมาได้แก่ด้านการวัดและประเมินผล และด้านเนื้อหา

4. ผลการประเมินและรับรองรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ICFS Model ได้รับการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน โดยรวมมีระดับความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.34) และผลการประเมินและรับรองขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.29)

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า สภาพปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.99) และผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.46)

2. ผลการสร้างและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ICFS Model) ที่ผู้วิจัยพัฒนา ผลปรากฏดังนี้ และได้มีการประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอน และ 4) การวัดและการประเมินผล โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและ ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนการสอน 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 practice ขั้นนำเสนอ/แนะนำเนื้อหาใหม่ (Introducing New Content) ขั้นที่ 2 ฝึกปฏิบัติ (Controlled) ขั้นที่ 3 นำเสนอผลงาน (Free Practice) ขั้นที่ 4 สรุป (Summary) หรือเรียกว่า ICFS Model : Introducing New Content,

Controlled practice, Free Practice, Summary ซึ่งในกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยเริ่มจากขั้น Introducing New Content (I) ที่ครูใช้สื่อมัลติมีเดีย บัตรคำ และคลิปวิดีโอเพื่อนำเสนอคำศัพท์และโครงสร้างประโยคใหม่ ขณะที่นักเรียนฝึกออกเสียงและเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเนื้อหาใหม่ต่อมาในขั้น Controlled Practice (C) ครูจัดเตรียมใบงานและแบบฝึกหัดที่มีโครงสร้างชัดเจน คอยให้คำแนะนำและแก้ไขข้อผิดพลาด ขณะที่นักเรียนฝึกทักษะผ่านกิจกรรมคู่และกลุ่มตามแบบที่กำหนด นักเรียนจะฝึกอ่านบทสนทนาและทำใบงานเติมคำเกี่ยวกับการบอกทิศทางขั้น Free Practice (F) เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างอิสระผ่านสถานการณ์จำลองและการแสดงบทบาทสมมติ โดยครูสร้างบรรยากาศที่ปลอดภัยในการใช้ภาษา เช่น ให้นักเรียนจัดทำคลิปวิดีโอสารคดีทางในสถานการณ์จริงหรือจัดกิจกรรมใช้ภาษาอังกฤษในการให้คำแนะนำเส้นทาง ขั้นสุดท้าย Summary (S) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปประเด็นสำคัญ ครูให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงบวกและแก้ไขข้อผิดพลาดที่พบ บ่อย ขณะที่นักเรียนประเมินตนเองและสะท้อนการเรียนรู้ ซึ่งประสิทธิภาพของรูปแบบ ICFS Model เห็นได้จากการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอนที่บูรณาการทักษะทั้ง 4 ด้าน สร้างความมั่นใจ ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ และเน้นการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทั้งในด้านความคล่องแคล่ว ความสามารถในการสื่อสาร และคุณภาพของการใช้ภาษาสอดคล้องกับ Wongthathong (2017) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยวิธีสอนอ่านแบบ SQ3R โดยใช้ข้อมูลอาเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดใหม่หนองพะอง (ทับทองวิทยาคาร) จากผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจด้วยวิธีสอนอ่านแบบ SQ3R โดยใช้ข้อมูลอาเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดใหม่หนองพะอง (ทับทองวิทยาคาร) หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดใหม่หนองพะอง (ทับทองวิทยาคาร) ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การสอน และสอดคล้องกับ Butchai (2017) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีการสอนแบบ OK5R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ และความพึงพอใจต่อวิธีการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสะพานเสื่อวิทยาคม จังหวัดจันทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสะพานเสื่อวิทยาคม ก่อนและหลังเรียน โดยวิธีการสอนแบบ OK5R และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบ OK5R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสะพานเสื่อวิทยาคม จังหวัดจันทบุรี ปีการศึกษา 2560 จำนวน 14 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบ OK5R 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบ OK5R โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ICFS Model (Introducing New Content, Controlled practice, Free Practice, Summary) ที่พัฒนาขึ้นพบว่า ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากจำนวนนักเรียน 24 คน พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอน (E_1/E_2) = $82.25/81.04$ ค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.7111 หรือมีค่าความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 71.11 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนจำนวน 24 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 จำนวน 22 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 81.48 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ นักเรียนร้อยละ 80 มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ผลการวิเคราะห์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจำนวน 24 คน ที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน

23 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 85.19 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ นักเรียนร้อยละ 80 มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณารายด้านจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน รองลงมาได้ด้านด้านครูผู้สอน รองลงมาได้แก่ด้านการวัดและประเมินผล และด้านเนื้อหา เนื่องจาก รูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้รับประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบรูปแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ จนทำให้รูปแบบมีประสิทธิภาพและเมื่อนำมาทดลองใช้ส่งผลให้ประสิทธิภาพของรูปแบบ ดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลของวิเคราะห์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นไปตามเกณฑ์ นอกจากนี้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเป้าหมายยังมีความพึงพอใจต่อรูปแบบอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด สอดคล้องกับ Soisammut & Sitsoongnoen (2022) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนี้มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนให้แก่ นักเรียนกลุ่มขยายผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Khamprathom & Sitsoongnoen (20021) ได้ทำ การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติด้วยการจัดการเรียนรู้ในการฟัง และอ่านสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ผลการวิจัย ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรฯอยู่ในระดับมากที่สุด โดยคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.59

4. ผลการประเมินและรับรองรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน โดยรวมมีระดับความเหมาะสมมากที่สุด และผลการประเมินและรับรองขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ Cassic (2018) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย ตรวจสอบคุณภาพรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ผลการประเมินและรับรองรูปแบบ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

บทสรุปจากการวิจัย

การวิจัยนี้ได้พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือที่เรียกว่า ICFS Model โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ สร้างและพัฒนารูปแบบการสอน ทดลองใช้ และประเมินรับรองรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการในการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รูปแบบการสอน ICFS Model ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล โดยกระบวนการจัดการเรียนการสอนมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่ (Introducing New Content) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Controlled Practice) ขั้นนำเสนอผลงาน (Free Practice) และขั้นสรุป (Summary) การทดลองใช้รูปแบบการสอนกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายพบว่า รูปแบบมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 82.25/81.04 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7111 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 71.11 นักเรียนร้อยละ 81.48 มี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 และนักเรียนร้อยละ 85.19 มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนในระดับมากที่สุด ผลการประเมินและรับรองรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

■ ข้อจำกัดหรือข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อจำกัด

1. งานวิจัยนี้มีข้อจำกัดด้านระยะเวลาในการทดลองใช้รูปแบบการสอนมีระยะเวลาจำกัด อาจส่งผลต่อความต่อเนื่องในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
2. งานวิจัยนี้มีข้อจำกัดในเรื่องเครื่องมือวิจัยที่แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอาจยังไม่ครอบคลุมทุกมิติของการสื่อสารอย่างสมบูรณ์
3. งานวิจัยนี้มีข้อจำกัดด้านขอบเขตของประชากรซึ่งมีการดำเนินการเฉพาะกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเดียว ซึ่งอาจไม่สามารถเป็นตัวแทนของนักเรียนทั้งประเทศได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อตรวจสอบความเป็นสากลของรูปแบบการสอน
2. ควรศึกษาผลของรูปแบบการสอนนี้กับกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ
3. ควรมีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอนเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการสอนนี้

■ References

- Anchunda, H. Y. ., & Kaewurai, W. . (2021). Instructional model development based on collaborative and communicative approaches to enhance lower secondary students' English-speaking skills in Thailand. *Kasetsart Journal of Social Sciences*, 42(2), 287–292.
- Branden. (1983). *Semantics: A Coursebook*. Cambridge University Press.
- Brinton and Stoller. (2008). *Content-based instruction*. In N. H. Hornberger (Ed.), *Encyclopedia of language and education* (pp. 1163-1174). Boston, MA: Springer US.
- Canale, M., & Swain, M. (1980). *Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing*. *Applied Linguistics*, 1, 1-47.
- Coyle, D., Hood, P., & Marsh, D. (2010). *CLIL: Content and Language Integrated Learning*. Cambridge University Press.
- Duff, P. (2014). Case study research on language learning and use. *Annual Review of Applied Linguistics*, 34, 233–55.

- Harris, R. (1988). *Language, Saussure and Wittgenstein: How to Play Games with Words*. London: Routledge.
- Harris, A. (1990). *Race and Essentialism in Feminist Legal Theory*. Stanford Law Review, 42, 581-616.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Littlewood, W. (2002). *Cooperative and collaborative learning tasks as pathways towards autonomous interdependence*. In Benson & Toogood (eds.), 29–39.
- Macalister. (2010). *Language Curriculum Design*. New York, NY: Taylor and Francis.
- Morrow, K. (Eds.). (1981). *Communication in the classroom: Applications and methods for a communicative approach*. London: Longman.
- Nunan. (1991). *Language Teaching Methodology: A Textbook for Teacher*. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Nunan, D. (1999). *Second language teaching and learning*. New York: Heinle & Heinle.
- Pillar. (2004). *Prevalence of Multidrug-Resistant, Methicillin-Resistant Staphylococcus aureus in the United States: Findings of the Stratified Analysis of the 2004 to 2005 Leader Surveillance Programs*. Diagnostic Microbiology and Infectious Disease, 60, 221-224.
- Richards, C.D. (2006). *Human Physiology: The Basis of Medicine*. Oxford University Press.
- Richards (2017). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Second Edition. New York: Cambridge
- Rose, H. & Galloway, N. (2019). *Global Englishes for Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University.
- Taylor, R. W. (1983). *Descriptive taxonomy: past, present and future*. pp. 93-134 in: Highley,
- Widdowson, H. G. (2012). ELF and the inconvenience of established concepts. *Journal of English as a Lingua Franca*, 1(1), 5–26.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Harlow: Longman.
- Boonyoprakorn, J. (2022). Developing English communication skills of tourism entrepreneurs to enhance tourism service provision in the new normal with a mobile application. *Journal of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi*, 4(2), 402-412. [In Thai]
- Butchai, P. (2017). *The effect of using the OK5R teaching method on reading comprehension ability and satisfaction with the teaching method of Mathayom Suksa 2 students at Sapan Lueak Wittayakhom School, Chanthaburi Province* (Master's thesis). Sukhothai Thammathirat Open University. [In Thai]
- Cassic, S. (2018). *Developing an English language learning management model based on the communicative language teaching approach and task-based learning to enhance communication ability for Prathom Suksa 6 students*. Naresuan University. [In Thai]
- Charoensettasilp, T. (2017). *Education reform to drive the country's future*. Information and Communication Technology Center, Office of the Permanent Secretary, Ministry of Education. [In Thai]
- Inthra, C. (2020). *Problems and needs in developing English communication skills for work of employees of a commercial bank in Pattaya City* (Master's thesis). Burapha University. [In Thai]

- Kaeophetchabutra, T., & Prasansap, W. (2022). Academic administration for developing learners' professional skills. In D. Rungsawangphoth (Ed.), *Proceedings of the Graduate School Conference. The 4th National Academic Conference and Research Presentation* (pp. 1372-1378). Graduate School, Suan Sunandha Rajabhat University. [In Thai]
- Kaeothaisong, S. (2022). *Developing a Speak English with Confidence learning unit to enhance English speaking ability of Prathom Suksa 4 students* (Master's independent study). Naresuan University. [In Thai]
- Kannaphirom, K. (2021). The effect of using a teaching package to train reading comprehension skills by using CIRC cooperative learning technique combined with mind mapping in basic English subject for Mathayom 2 students. *Journal of Humanities and Social Sciences*, 19(1), 75-76. [In Thai]
- Khao-on, W. (2017). *The development of English communication skills of Prathom Suksa 4 students using situation-based learning* (Master's thesis). Dhurakij Pundit University. [In Thai]
- Khamprathom, W., & Sitsoongnoen, C. (2021). Developing an English language curriculum for international communication through listening and reading learning management for upper secondary school students. *Phetchaburi Rajabhat University Academic Journal*, 12(3), 104-116. [In Thai]
- Makphanit, C. (2019). *The effect of brain-based learning management on English listening and speaking ability of Prathom Suksa 2 students* (Master's thesis). Nakhon Sawan Rajabhat University. [In Thai]
- Ministry of Education. (2017). *Indicators and core learning content of foreign language learning strand (Revised Edition, B.E. 2560) according to the Basic Education Core Curriculum B.E. 2551*. The Agricultural Co-operative Federation of Thailand Printing House. [In Thai]
- National Institute of Educational Testing Service. (2020). *The results of the National Educational Test (O-NET) for Mathayom Suksa 6 students, academic year 2019*. National Institute of Educational Testing Service. [In Thai]
- Sangkhawasi, A. (2021). *Developing English speaking skills for communication of first-year vocational certificate students using team-based learning* (Master's thesis). Srinakharinwirot University. [In Thai]
- Siliang, M., & Manokham, T. (2021). Media and strategies in teaching English for elementary school children. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(1), 404-416. [In Thai]
- Soisammut, J., & Sitsoongnoen, C. (2022). Development of an activity-based English language teaching model to enhance English communicative speaking ability and learning happiness using local contexts for elementary school students. *Journal of Education, Silpakorn University*, 20(1), 203-217. [In Thai]
- Wutthithiko, A. (2019). *Developing English speaking skills for communication of Prathom Suksa 6 students using drama activities* (Master's independent study). Silpakorn University. [In Thai]
- Yomyao, A. (2020). *Developing an activity-based English language teaching model to enhance speaking ability* (Doctoral dissertation). Silpakorn University. [In Thai]